

[Jørgen Jørgensen.]

Love, hvis Resultater de bagefter gaar ud i Landet og angriber.

Det ærede Medlem siger, at det, man skal tilstræbe ved Landstinget, er at skabe et Værn for Mindretallene; man skal gennem Landstingets Sammensætning varetage Mindretallenes Interesser. Jeg ved ikke, hvor nødvendigt det er at have dette Værn for Mindretallet, naar Radikale og Socialdemokrater har Flertal i dette Ting. Naar Venstre og Konservative har Flertal her i Tinget, er der jo ikke i Landstingets Sammensætning noget Værn for Mindretallet. Jeg har aldrig hørt, at det ærede Medlem dengang stod som særlig Talsmand for Mindretallet i Folketinget, som Talsmand for, at dets Interesser skulde varetages. Nej, naar det ærede Medlem dengang havde faaet Flertal her og samtidig havde Flertal i Landstinget, saa var Hensynet til Mindretallet ikke saa overvejende; saa lagde det ikke Hindringer i Vejen for, at det ærede Medlem gennemførte det, han kunde enes med de Konservative om. Nej, Respekten for Mindretallet og Værnet for Mindretallet skal sikres gennem en Valglov, hvorved Synspunkterne bliver retfærdigt repræsenteret.

Det ærede Medlems Udtalelse om, at Talmajestæten var han meget betænkelig ved, var endelig ikke nogen stærk Anbefaling for den lige og almindelige Valgret. For hvad Mening er der i at tale om den lige og almindelige Valgret og bagefter gaa ud og sige til Befolkningen: Hvis denne almindelige Valgret giver Resultater, som er mod vore Synspunkter, skal vi ikke respektere disse Tal? Det er det, som ligger i det ærede Medlems Udtalelser i saa Henseende. Det ærede Medlem siger, at Landstinget har ikke hindret, at vigtige Love blev gennemført, og det ærede Medlem nævnte, hvad der er gennemført af sociale Love og andre Ting, og man kunde næsten faa det Indtryk, at disse Love var blevet saa gode, som de var, fordi vi havde Landstinget. Men jeg tror dog, det ærede Medlem vil være enig i, at de vigtige Love, som det ærede Medlem har nævnt, ikke er blevet bedre, fordi de er gaaet gennem Landstinget. Retningslinierne for disse Lovforslag er givet af et Flertal her i Tinget. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem vil erkende, at i mange Tilfælde vilde Lovforslagene have set betydeligt anderledes ud, hvis ikke Landstinget havde haft sin Indflydelse paa dem, ogsaa derigennem, at man her i Folketinget, før Lovforslagene gik herfra, maatte regne med det Flertal, der sad i Landstinget.

Det ærede Medlem siger, at den letteste

Maade at løse Forfatningsspørgsmaalet paa for at skabe en bedre Mulighed for Samarbejde mellem de to Ting var, at der kom et andet Flertal i Folketinget, og det skal indrømmes, at det vilde naturligvis lette Samarbejdet med Landstinget. Det ærede Medlem sagde, at det bestræbte han sig flittigt paa at skaffe, og det tror jeg meget vel. Men Resultaterne hidtil af det ærede Medlems Arbejde tyder dog ikke paa, at det er nogen nærliggende Mulighed. Valget i 1932 viste, at der ikke er Udsigt til, at vi i den nærmeste Tid skal regne med, at det bliver det ærede Medlem og hans Parti, der bliver afgørende her i Tinget. Og siden 1932 er der sket det, at det ærede Medlem yderligere har mistet 2—3 Mand; og naar man ikke engang kan nøjes med at miste Stemmer ved Valg, men ogsaa mister Tilslutning imellem Valgene, er det egentlig ikke Udtryk for, at der er sejrrig Fremgang i Udsigt.

Jeg tror derfor, at det ærede Medlem hellere maa indstille sig paa, at skal vi skabe den Mulighed for at faa en fornuftig Lovgivning, som vi alle maa ønske, maa vi have den Hindring væk, som Landstinget er. Vi maa have det saadan, at naar Vælgerne har talt, maa de have Krav paa, at Flertallets Synspunkter kan blive Lov. Naar vi gaar ud til Vælgerne og spørger om deres Mening og Vælgerne siger deres Mening saa tydeligt, som de gjorde ved Valgene i 1932 og 1929, saa maa det være et rimeligt Krav, hvis man vil respektere den lige og almindelige Valgret, hvis man er Tilhænger af Folkestyre, at de Synspunkter, som Vælgerne giver Udtryk for, har Mulighed for at blive Lov.

Naar der klages saa meget over, at Rigsdagen snakker for meget, og at Rigsdagen ikke i tilstrækkelig kort Tid kan gennemføre de nødvendige Love, ved Venstre jo meget vel, at Aarsagen til Vanskelighederne er den, at vidt forskellige Synspunkter skal mødes, for at man kan opnaa et Resultat. Naar Venstre indirekte er med til at nære den Kritik mod Rigsdagens Arbejde, som findes i Tiden, ved at lade alle Vanskelighederne gaa ud over den nuværende Regering, saa glemmer dette Parti, at det har et meget stort Medansvar for, at Lovforslagene saa vanskeligt kan gennemføres, idet Regeringspartierne ikke er i Stand til ved egne Stemmer at skabe Lovresultater.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, om man, hvis der kom et andet Flertal i Landstinget, saa vilde lade være at bruge dette Flertal og vilde kræve, at de, der blev valgt ind i Landstinget, ikke skulde stemme efter deres Overbevisning. Nej,